

מדריך הנוער העובד, רפי בן משך מעוז'יים, צועד בראש המפגינים. אחרי מונפת על ידי חבריו של הנרצח, הסיסמה: "חיסול הבריונות ערובה לחיים תקינים!"

דרכי אדם

הזקן הכחול

השבוע הופיע ברוך הכלר בבית-משפט השלום, תל-אביב, מגולח למשעי: הוא ידע כי זקנו כחול.

הוא ידע גם כי לשאת אשה אחת בחייה של האשה השנייה היא עבירה פלילית בכל מדינה תרבותית. אולם, לדעתו, לא חל חוק זה על נישואים עם אשה שלישת. טעותו הובררה לו על-ידי משטרת-ישראל, שהאשימה אותו בפוליגאמיה.

הנסיבות היו מסובכות למדי: שעה ש- ערק הכלר מן הצבא הפולני, כבש הצבא האדום את פולניה, גייס אותו שנית. הכלר מצא את עצמו בקויבישב, בריה"מ המועצות. הוא לא השתעמם שם, פגש במ- הרה בגברת מרמוביץ ונרשם אתה במשרד- ממשלתי כבעלה החוקי.

לחוק, יד ארוכה. הכלר לא נשאר בקויבישב זמן רב, הועבר לריגה, בירת לאטביה. גם שם הוא לא השתעמם, פגש בנערה בשם פרידה קורגאנובה, נרשם גם איתה במשרד ממשלתי כבעלה החוקי.

אולם יד-החוק ארוכה. משטרת ריגה עצרה את הכלר, האשימה אותו באי תש- לום מוונות לילדו מאשתו הראשונה. את כל השנה לאחר מכן בילה בבית-הסוהר, התכתב בריציפות עם אשתו השנייה.

ההתכתבות הגיעה לקיצה כאשר קיבל הכלר מכתב שבישר לו כי גם פרידה ילדה בן. מיד לאחר שיחרורו מבית הסוהר קיבל הוא חזיה ישראלית, עלה ארצה, שירת בי צה"ל בזמן המלחמה, עם שיחרורו נרשם בלשכת-העבודה כצבעי ואב לשני ילדיש. גם בישראל לא סבל הכלר משעמום. הוא פגש בצעירה בשם קלארה אידל, נרשם איתה לנישואים — הפעם במשרד-הרב- נות.

החיים המשפחתיים המאושרים נפסקו עם בואה של פרידה קורגאנובה לישראל. גם לה היתה יד ארוכה.

(המשך בעמוד 12)

משך זמן כה רב. המסגינים התפורו. היבכות בחדר בתחנת המשטרה נמשכו. אבל לא היה זה החדר היחידי ממנו פרץ ככי. מחלונות בית קטן, בעל חריטים מוגפים, בקצה השני של העיר נשמעה התיפחות אשה, אשר לא ידעה מדוע נגול ממנה בנה. ובאמת, מדוע?

לא נהסס

ביום א' שעבר עמדה קבוצת עתונאים בלשכתו של ע.מ.מ. יוסף זינגר, קצין מחוד הדרום של משטרת ישראל, חיכתה להבאת אחד עשר הנאשמים ברצח רמי רוזנברג (ראה לעיני). הזדמנות זו ניצל כתב העולם הזה כדי לקבל אינפורמציה על שאלות ש- עניין אותו מכבר:

מר זינגר, האם ידעתם שקיימת כנופיה, המשתוללת זה שנה?

לא חסרות כנופיות בארץ.

אני מתכוון לרחובות.

גם כאן לא חסרות כנופיות.

האם ידעתם גם כי ברחובות קיים עולם תחתון מאורגן?

הוא קיים כאן, כמו בכל מקום אחר.

האם ידועה זהותו של מנהיג העולם התחתון?

על שאלה זו לא אענה.

האם נקמתם בצעדים נגד עולם תחתון זה?

בוודאי ובוודאי. אנחנו מספלים בכל תלוי נה.

האם, חוץ מתלוננות, נקמתם גם באמצעי פיקוח?

הפגנה מול חזון החשוד: שעה שהנאשם, מאחורי החלון המסומן בחץ, יילל בהיסטריה ופחד, הפגינה תנועות הנוער לפני בנין המשטרה, אותה הן מאשימות ברשלנות וחוסר-פעולה.

כמו בכל מקום אחר. **האם יש לכם מספיק כוח להי- לחם בעולם התחתון המקומי?**

הכוח לא חסר לנו. **לאחר מקרה זה, מה תוכניותי- כם בנוגע לחיסול העולם התח- תון?**

לא נהסס. **העתונאים יצאו מהלשכה באותה ההר- גשה המעורפלת בה נכנסו.**

שדוש וועדות. הסכס היה קצר כרגיל, וכעבור דקות מספר התנשא במקום הל- עפר טרי, מכוסה זרים, שנשלחו על-ידי תנועות-נוער מכל קצות הארץ. שירתו הסתלסלת של החזן הופסקה על ידי זעקות אמו של רמי, בלהה, "מדוע? מדוע?"

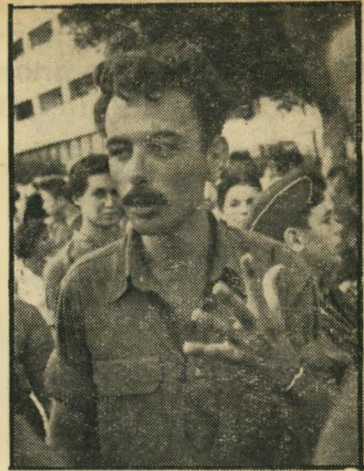
הקהל התפור במהרה. אחד האחרונים שעזבו את המקום היה ראש-העיר, כך ציון הורביץ. לשאלת עתונאים אם ידע על קיומה של כנופיה, שהשתוללה ברחובות, שרפה משך השנה האחרונה שני מועדוני נוער, השיב כי עד עכשו לא היה ידוע לו דבר. הוא הכריז כי עוד בו בערב תתכנס וועדת-חקירה חדשה לדון במצב.

הוועדה לא היתה היחידה שנוצרה. גם תנועות הנוער הרחובותיות הקימו וועדה פרטית, שתשדל לחדור עד לשורשי ההת- פרעויות האחרונות. כנראה שגם המש- טרה הצטרף להקים וועדת חקירה.

כך, על כל פנים, הרגישו תנועות הנוער שהחליטו להפגין לפני בניין המשטרה, בתום טכס ההלוויה. הם לא התפורו, הם י- דדו בשלשות וצעדו, כשלפניהם נישאת סיסמה: "חיסול-הבריונות ערובה לחיים תקינים". הסיסמה השנייה הורדה ברעג האחרון, לאחר שתוכנה לא מצא חן בעיני הורביץ. הסיסמה: "באין המשטרה — נחסל את הבריונות בכוחנו!"

על אף ביטולה היתה סיסמה זו נושא הנאום הקצר, אשר נישא לפני בניין המש- טרה על-ידי מדריך תנועת מחנות העולים יחזקאל: "חיסלנו אותם קודם — נחסל אותם שוב!"

גופיות וכוכבים. לא רבים מבני-

מדריך מחנות העולים, יחזקאל, קרא בפני המפגינים את הסיסמה שהורדה אחרי התערבותו של ראש-העיר: "באם אין מש- טרה, נחסל את הבריונות בעצמנו!"

אליו ולפת אותו בורעות ברול הוציאו מן האולם בלוחית שוטר. אריק נראה סחוט לגמרי.

השופט המשיך במקום בו נפסקה הקי- ריאה עם תחילת ההשהוללות. הוא קרא את שמות עשרת הנערים הנותרים בזה אחר זה, שאל כל אחד מהם מה ברצונו לומר. התשובה בפי החשודים היתה אחידה, "אני לא עשיתי כלום".

מיד לאחר מכן ביקש באיכוחם של אר- בעה מן הנאשמים לחקור את התביעה, אם באמת יש צורך להוציא פקודת מעצר נגדם. השופט החליט כי אכן קיים צורך כזה. והשוטרים המזויינים ליוו את כל החבורה חזרה לכלא.

כל אותה שעה לא התפור ההמון, אשר לפני משטרת רחובות. הוא ידע כי השופט- רים ישובו ויפזרו את האסירים על-פני המחנות בסביבה, חיכה בסבלנות לצאתם.

חלל ריק. המון הרבה יותר גדול נאסף כעבור שעה קלה בצידה השני של רחובות. הוא היה מורכב מכל תנועות הנוער — מן הקומוניסטים ועד בני-עקיבא. מאות נערים ונערות — רובם בתלבושת תנו- עתית — באו לחלוק את הכבוד האחרון לרמי.

כבוד אחרון נחלק לנרצח גם על לוחות- המודעות העירוניים: הם היו מכוסים במודעות-אבל של כל המוסדות והאירגונים — החל בעיריה וכלה בסקציית האינסטל- טורים, אליה השתייך אביו של רמי, משה. בין גליונות-הנייר המעוטרים מסגרות שחור רות נראה חלל ריק. היה זה מקום המור- דעות של התנועה לאחדות-העבודה, שהתי- ריעו על חוסר-האונים של המשטרה, הורדו ברוב אונים על-ידי השוטרים.

ונח במקום בו אירע הרצח, כאשר נעצרה ההלוויה ליד מועדון התנועה המאוחדת. אחר נחסמה התחבורה בכביש הראשי והי- מסע בן המאות נע בדרך הארוכה המוליכה לבית-הקברות הרחובותי החדש.

*.מלבד בית-יד שלא הוזמנה.

ההורים השכולים (מסומנים בעגול) צועדים מאחורי גופת בנם, רמי, בדרך האחרונה לבית-הקברות ברחובות. האם השקולה צעקה כל הדרך ללא הרף: "מדוע? מדוע?"

משפחות הנאשמים מתכנסות מסביב לעורך-דין משה חזן, מחוץ לבנין המשטרה, מתיעצות אתו דקות מספר לפני בוא הנאשמים להוצאת פקודת-מעצר נגדם.